

Sıtkı Şükürer

Buzlu cam

30 Temmuz 2016

Yazdır Yazı Tipi

TÜRKİYE'nin "Batı" ile olan mesafesi açılıyor.Bu durum sadece "iktidardan" kaynaklanmıyor.

Yanı sıra, "Batı" da bizden haz etmiyor. Kendi liderlerinin şahsında "vücut dillerinden" olumsuz duygularını yansıtıyorlar.

Batı kamuoyu, emperyalist amaçlarla insan hayatının çok ucuzlatıldığı Müslüman coğrafyalarındaki dramları samimi olarak dert etmedi.

Kendi metropollerinde teröre kurban giden günahsız sivillere yönelik duyarlılığın onda birini Halep'te, Afganistan'da patlayan bombalarda hayatlarını yitiren insanlara göstermedi.

Şimdilerde, zülfü yare dokunmaya başlayan gelişmeler nedeniyle, kendilerini adeta Müslüman dünyadan tecrit etmek istiyorlar.

Ülkemiz özelinde de hep araya bir "buzlu cam" koyma çabaları, her bir ferdimiz tarafından hissediliyor.

"Efedim, uluslararası ilişkilerde duygulara yer yoktur, menfaatler belirleyicidir."

Etenim, uluslararası ilişkilerde uygulamaya yer yoktur, menfaatler belirleyicidir.

Bu klişe, sesini çıkartmasa da Türk insanına yaralayıcı geliyor, vefasızlık hissi uyandırıyor ve anlaşılmaz bulunuyor.

Son 100-150 yıllık gayretin böyle iki paralık addedilip harcanmasına hayret ediyor.

Adeta “üvey evlat” dışlanmışlığına iteklenmeyi hak etmediğini düşünüyor.

Diyeceksiniz bizim hiç mi günahımız yok. Tabii ki var. Ancak dikkatli davransaydık, hatta eksiklenseydik bile yine çok şey değişmezdi.

Dünya maalesef Huntington’un lanet öngörülerine savruluyor.

Özgüven

CUMHURİYET değerleri ile yetişmiş, kimilerinin Beyaz Türk diye nitelendirdiği kesim yeni arayışlar içerisinde.

Artık askerden medet ummuyor.

Hani ülke başka sahillere sürülse bile uluslararası toplumdan kendisine bir fayda gelmeyeceğini de anlamış.

Yani, bu topraklarda yaşam tarzını koruyarak yaşamak istiyorsa, biliyor ki “iş başa düşmüştür”, kendisine dair sarsılmaz bir özgüven inşa etmelidir.

Bu çerçevede denilebilir ki...

Artık eski alışkanlıklarını bitirmenin zamanı gelmiştir.

Kendisi gibi olmayanları, “küçümsemek, kaynamak, öfkelenmek...” devri geçmiştir.

Yeni yaşam felsefesini “meselelerin olmazlarını abartmak yerine, olurlarına kafa yormak” şeklinde revize etmek zorundadır.

“Ah keşke Rumlar İzmir’de kalsaydı” özlemini ifade ederken, “farklılığımız zenginliğimizdir” bilincine dair parlak bir kalite sergileyen tutumlarını, Muhafazakarlara, Kürtlere, Araplara da yaygınlaştırabilmelidir.

Diyeceksiniz böylesi anlayışlar toplumun diğer kesimlerinden de aynı şekilde karşılık bulur mu?

Bu hesabın içine girerek beklemek bile doğru değildir, hele bir yola çıkılmalıdır...

Kısa Notlar...

ANA akım medya gruplarına ait haber kanallarında tek mevzunun ‘Darbe Girişimi’ olması dikkat çekiyor.

Tamam, hep gündemde olsun, kimse gevşemesin. Ama demokrasilerde bu yöntem “yüksek puan” almaz.

FETÖ’cü teröristlerin Marmaris’teki otele Sayın Cumhurbaşkanı öldürmeye gittiği söyleniyor.

Yani, yaverlerine kadar sızmış bir örgüt, anlaşılan daha önce niyetlenmemiş, yoksa kim, nasıl engel olabilirdi ki?

Olağanüstü Hal, normalleşmeye ve bağlı olarak demokratikleşmeye evrilmez ise muhalefet kendine şu soruyu soracak:

“Biz kimi ve neyi savunuyoruz, AK Parti iktidarının kalıcılığını değil herhalde?”

Genelkurmayın en üst komuta kademesi hepimize flu geliyor, halleri “ikircikli” hissiyat uyandırıyor.

Tekrar bir askeri kalkışma çok uzun bir zaman beklenmemeli.

Ama şer güçler karışıklık istiyorlarsa, o zaman suikastlar, sabotajlar ihtimal dahilindedir.

Her türden provokasyonlara karşı uyanık olma zamanı.

Türk-Kürt, Alevi-Sünni ikilemleri ilk anda akla gelen hassasiyetler.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş